

§ 10.

Remedium i halt eller i vigt får å kopparskiljemynt utgöra en procent af hvardera, öfver eller under, för hvarje myntstycke.

§ 11.

Silfverskiljemynt och kopparskiljemynt få endast präglas för Kongl. Maj:ts och Kronans räkning.

§ 12.

Mom. 1. Ingen, utom Kronan, är pliktig att i samma liquid emottaga mer än Tio Franc i silfverskiljemynt.

Mom. 2. Ingen, utom Kronan, är pliktig att i samma liquid emottaga mer än Ettihundra Cent i kopparskiljemynt.

Mom. 3. Enhvar vare berättigad att mot silfverskiljemynt eller kopparskiljemynt, prägladt enligt denna Förordning, i Kronans kassar tillvexla sig guldmünt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1871.

A. O. Wallenberg.

N:o 30.

Af Herr André Osear Wallenberg: Om ändring af Banko-reglementets stadganden rörande metalliska kassan och banksedelutgiftningsrätten.

Enär det är en allmänt gagnande angelägenhet, att Riksbankens sedlar, "som för mynt i riket må erkännas", komma i åtnjutande af allt det anseende Riksbankens solida ställning kan skänka; enär "sekretessen" öfver Riksbankens ställning för mer än en mansålder sedan upphört; enär de uppgifter om Riksbankens kassa-

ställning, som hvarje vecka äro i tidningarne synliga, icke äro officiella siffror, offentliggjorda under någons ansvarighet; enär de uppgifter, som fullständigt återgifva bankens kassaställning, endast lemnas hvarje halfår, och enär det, som nu benämnes "metalliska kassan", till en del utgöres af vexlar, deraf minst en million francs legat fyra månader oåtkomliga i Paris, och bokfordringar, så har jag ansett det vara önskvärdt, att sådana förändringar vidtagas i Banko-reglementet, att ingenting vidare må uppgifvas under rubriken "metalliska kassan", annat än det, som är ädel metall och finnes i banken, länekontoren eller hos Kongl. Myntverket för bankens räkning ineliggande. Vidare har jag trott, att det skulle kunna väsendtligen bidra till bedömande af penningställningen, om beloppet af Riksbankens *metalliska kassa* offentliggjordes *en gång i månaden*, i likhet med hvad dåvarande chefen för Kongl. Finansdepartementet, medelst cirkulär af den 14 September 1868, ålagt de enskilda banker, som utgifva egna banksedlar.

Banksedelutgifningsrätt kan grundas jemväl på andra säkerheter än de ädla metallerna, och jag har sökt affatta förslag till en § angående Riksbankens sedelutgifningsrätt, utan att deruti hafva tillåtit mig föreslå någon inskränkning.

Att upptaga och benämna Riksbankens skulder till insättare på depositionsräkning, eller "obegagnade andelar af läne- och kreditivförlagen", såsom *banksedelstock*, är alltför oegentligt att böra längre få fortgå. Det utelöpande beloppet banksedlar är icke svårt att finna för hvilken gifven dag man behagar, ty det är det belopp, som är i allmänhetens händer och dervid bör hvarken något tillägg eller något afdrag göras för att få en annan siffra.

Under vördsam anhållan, det Banko-Utskottet behagade främja min afsigt, att få hvarje sak benämnd vid sitt rätta namn, och, i fall mina förslag i hufvudsak godkännas, vidtaga nödiga ändringar i öfriga delar af Banko-reglementet till vinande af öfverensstämmelse, tillåter jag mig föreslå, att Riksdagen behagade besluta, att i stället för nu gällande §§ 5, 6, 24 och 25 af Banko-reglementet må intagas nya §§ af följande lydelse:

Afdelning I.

Metalliska kassan och minimum för densamma.

§ 5.

Bankens *Metalliska kassa* utgöres af:

uti bankens egen vård och förvar	}	a) svenskt och utländskt guldmynt;
		b) omyntadt guld;
		c) svenskt och utländskt silfvermynt;
		d) omyntadt silfver;
		e) guld och silfver, myntadt eller omyntadt, som för Riksbankens räkning hos länekontoren förvaras;
		f) guld och silfver, som Kongl. myntverket för bankens räkning innehar.

§ 6.

Mom. 1. Metalliska kassan må ej bibehållas vid ett belopp, som understiger tio millioner riksdaler riksmünt; börande Fullmäktige, när omständigheterna sådant

föranleda, i tid vidtagna nödiga åtgärder för att hindra metalliska kassans nedsjunkande till berörda minimum af tio millioner riksdaler.

Mom. II. Fullmäktige offentliggöra så fort sig göra låter i "allmänna tidningarne" efter hvarje kalendermånads utgång *Metalliska kassans* ställning, sådan den var å sista helgfria dag den förlidne månaden.

Afdelning V.

Bankens *sedelutgifningsrätt* samt *banksedelstockens* tillökning och förminskning.

§ 24.

Riksbanken må ej utlemna, eller på en gång i allmänna rörelsen utelöpande hålla större belopp banksedlar, än som sanmanlagdt motsvaras af:

- a) Metalliska kassan enligt § 5;
- b) Ädla metaller, som för Riksbankens räkning äro under transport från utrikes orter;
- c) Af banken uppköpt guld eller silfver, som ännu befinnes å utländsk ort;
- d) Beloppet af uppköpta vaxlar i utländskt mynt, betalbara å utrikes ort sednast inom tre månader, hvilka icke till likvid förfallit eller blifvit för inkassering afsända;
- e) Bankens fordringar hos säkra bankinrättningar eller handelshus å utrikes ort;
- f) Högst trettio millioner riksdaler riksmünt utöfver hvad som motsvaras af de under föregående punkter (litt. a—e) omförmälda tillgångar.

§ 25.

Ej må några fordringar hos banken, som grunda sig på annat än utelöpande banksedlar, inräknas bland bankens sedelskuld.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1871.

A. O. Wallenberg.